

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314212304
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1314212304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova ul. č. 11, Žilina proti žalovanému: A. T., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. V.. Č.. XXX/X, N. C., o 4.000,- eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 8. decembra 2016, č. k. 16C/455/2015- 71, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá pokiaľ ide o sumu 65,31 eur.

Vo zvyšku sa zamietajúci výrok napadnutého rozsudku z r u š u j e a vec sa mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2.678,80 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 21.10.2013 žalobkyňa a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- eur na žalovaným určený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Poskytnutý úver a úroky s príslušenstvom sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach, pričom celý úver bol povinný splatiť do 18.10.2023. Žalovaný po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti a preto bol listom z 18.02.2014 vyzvaný na predčasné splatenie úveru v lehote do 12.03.2014, ale doposiaľ predmetnú pohľadávku žalobkyňi neuhradil. Pohľadávka žalobkyne predstavuje celkovú sumu 4.535,89 eur a pozostáva z nezaplatenej istiny úveru v sume 4.000,- eur, dohodnutých úrokov v sume 425,62 eur, sankčných poplatkov v sume 44,96 eur a poplatkov za upomienky v sume 65,31 eur, pričom istina úveru a nezaplatené úroky sú od 13.03.2014 sankcionované sankčnou províziou vo výške 5 % ročne v zmysle § 369 ods. 1 Obch. zák. Zo Z úverovej zmluvy vyplývajú nasledovné dojednania: výška úveru predstavovala sumu 4.000,- eur, úver bol bezúčelový poskytnutý žalobkyňou na splatenie záväzkov žalovaného, úrok bol fixný vo výške 17,90 % ročne, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver predstavoval 1,99 eur mesačne, výška anuitnej splátky predstavovala sumu 72,40 eur mesačne, termín prvej splátky bol dohodnutý k 18.11.2013 a konečná splatnosť k 18.10.2023, počet splátok bol 120 vždy k 18. dňu v mesiaci, RPMN predstavovala hodnotu 21,49 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy predstavovala hodnotu 18,84 %, celková čiastka, ktorú mal žalovaný splatiť predstavovala sumu 8.888,- eur, žalobkyňa a žalovaný sa dohodli, že peňažné prostriedky z úveru žalobkyňa poukáže na určený účet žalovaného, žalovaný uzavrel zmluvu na vlastný účet a zaviazal sa, že prostriedky, ktoré bude používať na zaplatenie pohľadávok žalobkyne (banky)

podľa zmluvy, budú jeho vlastníctvom, ak žalovaný poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci zo zmluvy, mohla žalobkyňa žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach, popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov má žalobkyňa právo pre prípad omeškania s úhradou na dohodnutý úrok z omeškania výške 5 % ročne. Z predmetnej zmluvy nevyplýval údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže v zmluve údaj o splátke úveru nekonkretizoval, aká časť zo splátky pripadá na istinu, aká na úroky, prípadne iné poplatky. Žalovaný dňa 21.10.2013 vyčerpal celú výšku žalobkyňou poskytnutého úveru.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je čiastočne dôvodná. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli v písomnej forme dňa 21.10.2013 úverovú zmluvu, ktorej obsah zahŕňal podstatné časti zmluvy o úvere podľa § 497 Obch. zák. Táto zmluva podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obch. zák. predstavuje absolútny obchodnoprávny vzťah, ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje ustanoveniami tretej časti Obch. zákonníka, s výnimkou tých práv a povinností, ktoré Obch. zákonník neupravuje a na ktorých úpravu sa podľa § 1 ods. 2 Obch. zák., v spojení s § 1 ods. 2 Obč. zák. použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže žalobkyňa vystupovala ako podnikateľ podľa § 2 ods. 2 písm. a/ Obch. zák. podnikajúci v oblasti poskytovania úverov, čím spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Obč. zák., išlo podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahovala aj osobitná právna úprava podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Jednou z povinností, ktorú bola žalobkyňa povinná dodržať bolo, že predmetná zmluva (o spotrebiteľskom úvere) musí obsahovať okrem iného náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ zák. č. 129/2010 Z. z., pričom absencia niektorej z nich má za dôsledok bezpoplatkovosť a bezúročnosť ňou poskytnutého úveru. Jednou z týchto náležitostí je podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. To znamená, že predmetná zmluva musela obsahovať informácie o tom, koľko žalovaný pri každej splátke zaplatí konkrétne na istinu úveru, na úroky, prípadne ďalšie poplatky dohodnuté v zmluve. Zo zmluvy však takýto údaj nevyplýval, keďže žalobkyňa poskytla žalovanému len údaj o celkovej mesačnej splátke, ktorá nekonkretizovala výšku splátky istiny úveru, úrokov, prípadne iných poplatkov. Vzhľadom na to súd prvej inštancie vychádzal z toho, že predmetný úver treba považovať podľa § 11 ods. 1 písm. a/ za bezúročný a bez poplatkov a preto sa žalobkyňa mohla úspešne voči žalovanému domáhať len vrátenia splatnej istiny úveru. Ďalej žalobkyňa ako veriteľ podľa súdu prvej inštancie nepreukázala a takáto skutočnosť nevyplýva ani z úverovej zmluvy, že pri jej uzavretí konala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. a posudzovala schopnosť splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa. Preto podľa § 11 ods. 2 cit. Zákona žalobkyňa nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru pred dohodnutou dobou splatnosti. Za nepreukázaný považoval súd prvej inštancie nárok žalobkyne na zaplatenie poplatkov za upomienky v sume 65,31 eur, keď žalobkyňa nepreukázala, že nejaké upomienky žalovanému zasielala. Tento nárok predstavuje náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., ktorý spravidla predstavuje trovy (výdavky) vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to hlavne v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Ide o hmotnoprávny nárok, ktorého dôvodnosť, výška a aj účelnosť musí žalobkyňa preukázať, čo sa však v prejednávanej veci nestalo. Vzhľadom na to súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti poplatkov za upomienky vo výške 65,31 eur. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2.678,80 eur pozostávajúcu z nesplatených splátok úveru ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku, t. j. za obdobie od 18.11.2013 do 18.11.2016 (37 splátok po 72,40 eur mesačne = 2.678,80 eur). Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu za mietol. Zamietol ju teda v časti splátok č. 38 až 120 vo výške 1.321,20 eur, úrokov z omeškania, úroku v sume 425,62 eur, sankčných poplatkov v sume 44,96 eur a úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 23.05.2014 do zaplatenia. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedla, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú obchodné podmienky banky (VOP a OP) a teda niektoré z náležitostí, ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie súd vo VOP a OP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v texte predmetnej zmluvy (výška anuitnej splátky - 72,40 eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky - 18.11.2013, počet anuitných splátok - 120, periodicita a termín

splatnosti anuitnej splátky - mesačne, v 18. deň kalendárneho mesiaca). Zároveň bod 2.5.3. OP popisuje anuitné splácanie tak, že výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti pripadajúcej na splátky istiny úveru a z časti pripadajúcej na riadne úroky z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Z toho vyplýva, že počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Toto platí aj pre údaj o výške splátky. Žalobkyňa kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezplatne poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, v ktorej je okrem iného uvedený aj rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úroku vypočítaný na základe úrokovej sadzby úveru. Ďalej žalobkyňa v odvolaní uviedla, že výška anuitnej splátky sa nemení, ale plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky tvorí úrok a naopak na konci najväčší podiel celej splátky predstavuje istina, čiže každou ďalšou splátkou sa úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy. Bod 2.5.5. OP určuje poradie uspokojovania pohľadávky tak, že platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky v tomto poradí: a/ dlžná a splatná istina, b/ dlžné a splatné úroky, c/ dlžné a splatné úroky z omeškania, dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky. Zákon o spotrebiteľských úveroch od veriteľa nevyžaduje zahrnutie náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 do samotného textu zmluvy a z písm. l/ tohto ustanovenia tiež nevyplýva povinnosť uviesť v zmluve presný rozpis toho, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. V súčasnosti túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ veriteľa kedykoľvek požiadať. Žalobkyňa ďalej v odvolaní poukázala na návrh generálnej advokátky G. K., podľa ktorého amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala, že pri uzavretí zmluvy konala s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a posudzovala schopnosť splácať úver bez údajov o sociálnoekonomickej situácii spotrebiteľa, žalobkyňa namietla, že ak súd prvej inštancie považoval žalobu za neúplnú, mal ju vyzvať na jeho doplnenie.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je v prevažnej časti dôvodné.

6. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, koľko spotrebiteľ v rámci každej splátky zaplatí na istinu úveru, na úroky a prípadne na ďalšie poplatky. Takýto záver z tohto zákonného ustanovenia nemožno vyvodiť. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že takáto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je nepochybné, že predmetná úverová zmluva tieto údaje obsahuje. Inými slovami, žalobkyňa nebola povinná v predmetnej úverovej zmluve uvádzať, koľko žalovaný v rámci každej splátky zaplatí na istinu úveru a na úroky. Podľa názoru odvolacieho súdu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. treba vykladať v súvislosti s písm. l/ tohto ustanovenia, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. To je aj prípad predmetnej úverovej zmluvy, kde sa amortizuje istina a ide o úver na dobu určitú. To znamená, že tu neexistuje povinnosť uviesť v úverovej zmluve rozpis toho, aký podiel v rámci každej splátky pripadá na istinu a aký na úroky, prípadne na ďalšie poplatky, ale existuje právo spotrebiteľa vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá plní funkciu spomenutého rozpisu. Toto právo spotrebiteľa však musí byť explicitne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z.). V predmetnej úverovej zmluve (č. I. 9) je toto právo spotrebiteľa - žalovaného zakotvené v ods. 2 bod 2.3. Súčasne však treba uviesť, že z ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje právo spotrebiteľa vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, nemá to za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z. nie je uvedený v § 11 ods. 1 písm. b/ tohto zákona). Ak by bol správny záver súdu prvej inštancie obsiahnutý v ods. 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku, nebol by žiadny dôvod na to, aby tu existovalo právo spotrebiteľa obsiahnuté v § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z., resp. toto právo by nemalo žiadny význam, pretože amortizačná tabuľka by v podstate bola súčasťou úverovej zmluvy.

7. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez vylúču sporových strán a bez toho, aby žalobkyňu vyzval na preukázanie toho, že pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy posúdila s odbornou starostlivosťou

schopnosť spotrebiteľa - žalovaného splácať predmetný úver (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.). Je preto podľa názoru odvolacieho súdu nenáležitý záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala splnenie uvedenej povinnosti vyplývajúcej zo spomenutého ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.

8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti týkajúcej sa sumy 65,31 eur (poplatky za upomienky) s odôvodnením, že žalobkyňa tento nárok nepreukázala. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadny argument, ktorým by spochybnila správnosť napadnutého rozsudku v tejto časti. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti ohľadom spomenutej sumy 65,31 eur.

9. Zvyšok zamietajúceho výroku napadnutého rozsudku odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a to z dôvodov uvedených v ods. 6. a 7.

10. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.678,80 eur nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

11. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).